

JEDINI PRAVI BUNJEVAČKI LIST

Žacka dvaput misečno

CINA 2 DIN.

Subotica, 22 ožujka 1940

Srićan Uskrs!

Uskrs je

I mi smo obukli novo ruvo, da nas magarac ne povija. Dođuše ima dosta magaraca, koji ne samo da bi nas povijali, nego bi nas čak i odvijali iz Subotice da mogu. Ali ne damo se ni mi tako lako. I mi konja za trku imamo.

Kada je izišao prvi broj našega lista, mnogi su ga sa nepovirenjem dočekali. Jedni su rekli: „Čekaćemo, da vidimo ko se iza njega krije; da vidimo kakav je pravac lista.“ — Drugi opet: „List je dobar, ali brzo će se ispucati. Ovaj broj je dobar, no i ćorava koka nadje kadkad zrno. Drugo broj, po svoj prilici, neće ni izići.“ Neki su čak rekli, da je list tako dobar da je nemoguće da ga Bunjevci uredjuju i pišu. Takve i tima slične izjave su se mogle čuti sa raznih strana o našem listu.

Smatramo da smo u ovo nekoliko brojeva dokazali dosta ubidljivo kakav nam je pravac, i da u tom pogledu sumnje više nema. Pravac nam je isti kao i ogromne većine Bunjevaca. Mislimo da smo time rekli sve. Što se pak tiče nivoa lista, mislimo da ni dozniji brojevi nisu ništa zaostali za prvim.

Priznajemo, da nas je najviše razžalostila ona zadnja izjava. Ali koliko nas je razžalostila toliko nam je i poleta dala. Zar jedino mi Bunjevci ne možemo imati duha? Drugi mogu imati? Izgleda da su nas oni činili dosada po duhovitosti Bunjevačkih novina i sličnih listova. Ako su tako mislili onda su u pravu. Mi ćemo sa naše strane učiniti sve da im dokažemo da znamo biti i duhoviti.

Mi smo dokazali da smo sposobni za život, a vi, dragi čitaoci, dokažite da ste sposobni da nas izdržavate. Jer listovi su slični lipim divojkama. Ako su poštene, izdržavaju ih roditelji, ako pak nisu, onda ih izdržava svako ko hoće da plati.

Bunjevačko Žackalo hoće da ostane poštena divojka i zato se obraća svojim roditeljima, svojim dragim čitaocima, radi svesrdne pripomoći u izdržavanju. Jer samo na taj način će moći Bunjevačko Žackalo da isplati svoje novo ruvo i da se

u buduće još i ponavlja. Zato čitajte i širite Bunjevačko Žackalo!

U to ime u novom ruvu sa novim nadama u lipšu budućnost želima svima našim čitaocima SRIČAN USKRS!

DOMAĆE VISTI

SUBOTICA

Dr Maća Evetović pošto je dokazao konačno da su Bunjevci Hrvati, sada se sprema da izda i drugu knjigu, u kojoj će dokazati da su i bivši radikali Bunjevci isto tako dobri Hrvati. Pridgovor za ovu knjigu napisaoće Dr. Babijan Malagurski, a propagandu će joj praviti Marco Horvatski-Pizo.

★

Nedavno su boravila u Subotici dva ministra, kojom prilikom su saslušani mnogi naši ugledni političari. Medjutim palo je u oči da nisu pozvane gospodje Lujza i Julka. Molimo gg. ministre da ubuduće, kada dodju u Suboticu, svakako konzultuju i pomenute gospodje.

★

Interesantno je da prvi urednik Bunjevačkih novina Mićo Skenderović-Ročka nije znao ni čitati ni pisati. Sadašnji urednik već znade čitati, a pisati će već polako naučiti, još dosta je mlad.

I OVO SE DESILO U SUBOTICI

Nakon jednog lumperaja u Gradskoj pivari kod Jakova, ober zovne fijakeristu i natorvari na fijaker četiri pijana, te reče fijakeristi:

— Ovog, koji je ovdje na velikom sicu sa desne strane, odnećete na Kerski flaster, ovog livo na Somborski put, ovog trećeg na malom sicu u Sentu, a ovog četvrtog u Novo Selo.

Fijakerista ode, ali ne prodje ni pet minuta, kad evo ga opet natrag.

— Molim vas — kaže oberu — namistite ih opet onako ka-

ko su bili, jer su tu na ćoši kod zaokreta ispali i pali jedan na drugog, pa sad ne znam koga gdi da nosim.

U CIVILU

Odmah posli rata, kada je bilo u Subotici i francuskih vojnika, a medju njima i crnaca, dogodilo se ovo:

Jedan crnac vojnik pojavio se na ulici sasvim go. Odmah su ga uhapsili i odneli na komandu. Tamo je izjavio da nije učinio nikakvo nedozvoljeno dilo, jer polazi na osustvo i dobio je dozvolu da može da putuje u civilu.

SUBOTIČKI TRAMVAJ I SAMOUBICA

Neki dan je jedan čovik sa jednim velikim somunom kruva legao na tramvajaska šine u namiri da izvrši samoubijstvo. Na sriću pojavio se jedan redar, koji je odvratio nesrićnika od samoubijstva i upitao ga:

— Šta će vam taj velik somun kruva?

— Pa šta mislite — odvrati mu ovaj nesrićnik — valda neću da dozvolim da umrem od gladi dok dodje šandorski tramvaj.

JAVLJAJU SA ŽEDNIKA

Jedan gazda na Žedniku imao je pun tavan žita. Žito je tribalo privrćati da se ne pokvari. Nadričari su za taj posao tražili mnogo. Gazda se prvo počeošao po glavi, zatim je sio i napisao je jedno pismo financima u kojem im anonimno javlja, da se na njegovom tavanu nalazi sakriven duvan. Na to su financi došli i privrćali mu žito na tavanu.

Tražimo banovinu Bunjevačku!

Bunjevačke novine su u pravu kada tvrde da smo Bunjevci. Ali to još nije dosta. Oni Bunjevci, koji priznaju da su Hrvati, traže priključenje ovih krajeva banovini Hrvatskoj. No, šta da bude sa nama Bunjercima? Mi da pristanemo na to da nas priključe bilo ovoj, ili onoj banovini? Pa to je kapitulacija, bilo prid Srbima, bilo prid Hrvatima. — A mi nećemo da budemo ni Srbi, ni Hrvati. Medjutim svi će imati svoju banovinu, i Srbi, i Hrvati, i Slovenci. Zar ne vide gospoda, koja vode nepopustljivu bunjevačku politiku da su na krivom putu?! Kad smo već poseban narod, tražimo i posebnu banovinu. To je bar logično. Nećemo se mi tako jeftino dati!

TERITORIJA

Osim toga ni jedna banovina ne bi predstavljala tako prirodnu i prividnu cilinu kao banovina Bunjevačka. Jer to ne moramo ni naglasiti da bi se teritorija buduće Bunjevačke podudarala sa teritorijom današnje Bačke i to sa ovih razloga:

U zapadnoj Bačkoj Bunjevci i Šokci (pod uvitom naravno da Šokci priznaju da su jedan narod sa nama Bunjercima te ne budu i oni tražili za sebe još posebnu banovinu Šokačku) jesu u većini. Sjeverna Bačka isto nije u pitanju, a sjevero-istočna zbog senčanskih Bunjevaca još manje. Ostalo bi otvoreno pitanje jedino južne Bačke, ali kad u Srbiji može da ostane Hrvata, a u Hrvatskoj Srba, onda može da i u našoj banovini Bunjevačkoj ostane malo srpske manjine. No mi već unaprid uviravamo Srbe da se ništa ne plaše, jer sva ona prava koja mi Bunjevci zasada uživamo priznaćemo i njima u toj našoj budućoj banovini.

Sidište banovine Bunjevačke bilo bi u Subotici, a za senčanske Bunjevce stvorila bi se ispostava u Senti sa specijalnim stručnjacima za onduliranje kose i ubijanje insekata.

Ono što je u Srbiji odelenje, a u Hrvatskoj odjel, to bi se kod nas nazivalo: zvanija. Na primer Zvanija za besplatno otpremanje kofera i t. sl.

Ujedno tražimo priko banovine Srbije koridor do Soluna, a priko Hrvatske do Sušaka. U ovim mistima dobićemo slobodne luke kako bi se i nadalje nesmetano mogla da razvija naša bunjevačka prikomorska trgovina, jer smo po cilom svitu priznati kao moreplovci i višti trgovci.

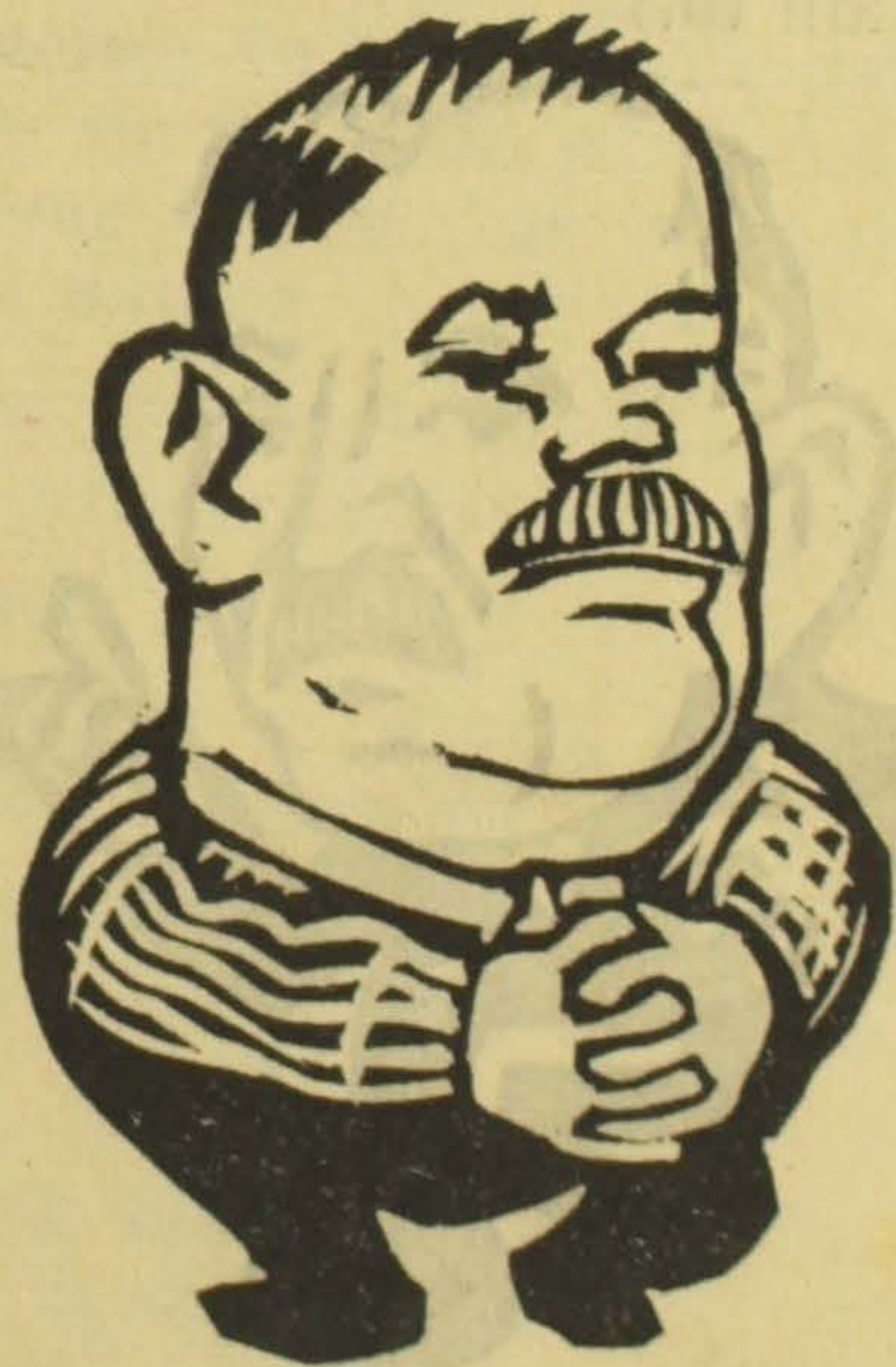
ORGANIZACIJA

Smatramo da se i naši dragi čitaoci u svemu slažu sa naprid izloženim pridlogom. A sad molimo da nam se dozvoli da stavimo i

konkretne pridloge u pogledu organizacije te naše buduće banovine.

Na čelu banovine Bunjevačke je ban, kao i u drugim banovinama. Podbana ne bi bilo, jer niko ne bi htio da je podređen drugom (jedini izuzetak bi bio slučaj da se Poljaković Lujzin Ivan primi za bana — u šta ne virujemo — onda bi Lujza bila podbanica). Pošto, dakle, niko ne bi htio da bude podban, to ni ban ne bi se zvao ban, nego nadban. Naravno, da na ovaj položaj već ne bi mogla doći ženska. Izuzev, razumi se, opet slučaja da Lujzin Ivan postane nadban, jer bi u tom slučaju gospodja Lujza bila i nadban, i podban, i ban i što god hoćeš. Dok bi njen muž imao tu čast, da, kad ulicom prodje, da ga svi pozdravljaju i kažu: ovaj je ban!

Ali da se ne zadržimo dugo na izuzetcima, nego da vidimo ko bi najviše odgovarao za bana. Po našem skromnom mišljenju Dr. Mirko I učen je, i nepristupačan je, navikao je već i na to da ga svi grde, daleko je od naroda, advokat je. Dakle, ima sve osobine jednog bana.

Bać Marko bi bio šef Zvanije za rukovanje sa ledenim fondom i Izvoznog društva za banovinu Bunjevačku. Ovo bi dobro bilo već i iz razloga štednje, jer bi bać Marko sve kontingente uzeo sebi, tako da ne bi trebalo držati nikakvih drugih činovnika, a niti bi bilo velike administracije.

Dr. Kendjelac bi bio šef Zvanije za priredjivanje večera.

Boško Nikolić bi bio šef Zvanije: dragi moji kud koji. U tu Zvaniju bili bi dodeljeni Dr.² i ing.³ Kosta Petrović, Frano Vukić, Obrad Jakovljević stim da su dužni uzimati časove iz prenošenja kufera.

Obrad Jakovljević bi osim toga bio još i šef Zvanije za reviziju penzija i uračunatih godina.

Vlada Milovanov bio bi direktor muzeja banovine Bunjevačke u kom bi pokazivao samog sebe kao jedinog Srbina iz ovih krajeva koji se iskreno zalaže za sporazum.

Lacika Lipozenskih postao bi šef Zvanije za bunjevački jezik i književnost kao i pridruženik Bunjevačke Akademije Znanosti i Umitnosti.

Svi Crnogorci dobili bi duplu penziju stim da se jave na nadležnost kod Zvanije u kojoj je šef Boško Nikolić radi daljnje direktive.

Benco Mačković bi bio šef mađjarske stranke za Bunjevačku, pošto bi nadležni imali u njega dovoljno povirenja, jer je po ocu Bunjevac a po majci Srbini (Csiszta magyar csak a zapám zanyám tót).

Djido bi i nadalje ostao u opoziciji, ali bi po engleskom uzoru bio plaćen i nosio bi titulu: Šef opozicije banovine Bunjevačke.

Neke partije u Subotici imoju po dvi frakcije, pa kada jednu smine dodje druga. Da li medju tim frakcijama ima velikih razlika?

ODGOVOR:

Došao čobanin kod ličnika i potuži se da ga boli noga. Ličnik mu reče da skine čizmu sa one noge koja ga boli. Kada je čobanin to učinio reče mu ličnik:

— Ne virujem da na svitu ima još jedne ovako prljave noge!

— Dehodj nema, odvrati mu čobanin, te skine i drugu čizmu i reče: „Evo je!“

Ivan Ivandekić bi postao doživotni senator i dobio bi obećanje da će mu čak i pravnuk ostati to isto, ali pod uvjetom da mu nije slobodno politizirati.

Dr. Babijan bi postao šef Zvanije za mrgudanje i kritikovanje svega i svakoga; za pomoćnika bi dobio debelog Mocu.

Snaš Amalka Bartulova bila bi šef Zvanije za propagiranje turizma u banovini Bunjevačkoj.

Dr. Šaca Magarašević bi postao šef Zvanije lipih riči a gorkog srca.

Ico Malagurski bi i nadalje ostao šef zakulisne političke partije, koja bi i nadalje vedrila i oblačila.

Narod bunjevački i nadalje, kao i dosada, ne bi bio niko i ništa. Ali, svaki Bunjevac, kad već ne može da dobije penziju ko Crnogorac, imao bi pravo na titulu ministra bez budjelara, jer mu budjelar ionako neće trebati jer neće imati šta da u njemu drži.

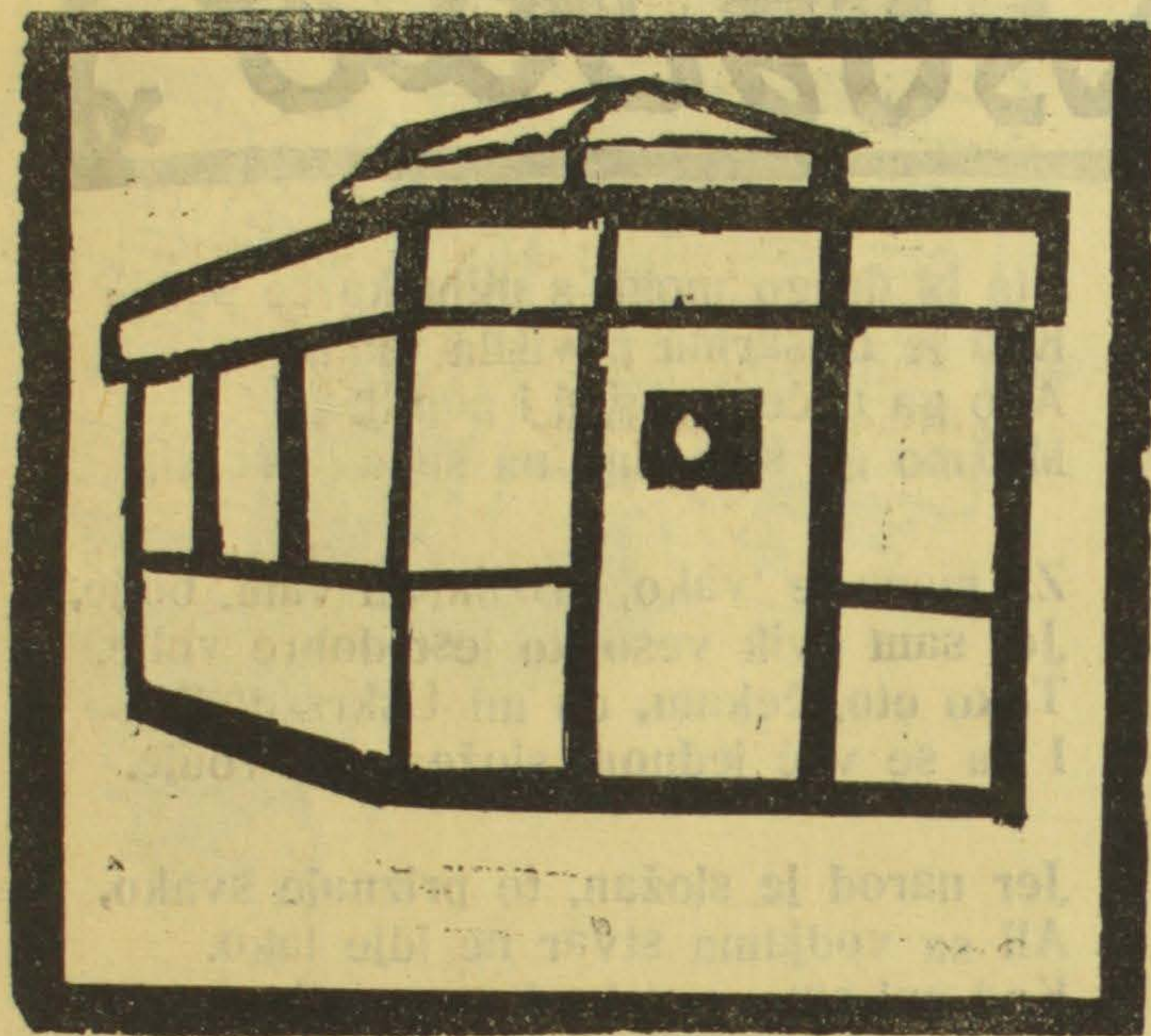
Narod bi živio u slozi i miru kao i do sada, slično kao i na ovoj slici:

Dakle, na posao! Tražimo banovinu Bunjevačku!

Subotički specijaliteti

ZELENI TRAMVAJ

I po boji, i po svrsi kojoj služi jedinstven u našoj državi. Drugi tramvaji se služe zvoncem da bi se mogli primiti. Zeleni tramvaj se služi mirisom. U drugim gradovima slični tramvaji se nalaze pod zemljom, ali kod nas ne. Jer u tom slučaju ne bi im se osićeo miris već izdaleka. Na ove tramvaje se ne može primiti ona naša stara izreka „Prija čut' nego vidit“, već „Prija osititi nego viditi.“ Jer čovik ne mora imati tako dobar nos kao Joso Šokčić pa da ga ositi.

No nije njegova znamenitost samo u mirisu, već i u cinama vožnje. Na ulaznim vratima stoji ispisano velikim slovima:

ZA MUŠKE

I klasa 1 din. 30 para

II klasa 1 din. 10 para

Plaća se unapred!

Dakle ko ima jedan dinar i 30 para taj se može voziti prvom klasom, a ko ima samo dinar i deset para, tom će ostati da se vozi drugom klasom. Istina, da između prve i druge klase nema nikakve razlike, ali to nije važno. Kako ovaj natpis postoji već oko 20 godina, to izgleda da su i Amerikanci sa ovoga kopirali svoj čuveni sistem „plati pa nosi“, jer se i tu plaća unapred, samo se ništa ne odnosi.

Ni novaca nemamo od 30 i 10 para, ali ni to nije važno. Važno je da imamo Kostu. Nj vode nema u tim tramvajima, iako ima vodovoda u njima.

Subotičani se spremaju da potraže upravu

Državne kovnice novaca i da je zamole da, s obzirom na cine vožnje u ovim tramvajima, koje se već, evo dvadeset godina ne minjaju, iako je natpis već nekoliko puta prifarban, iskuje novi novac od 30 i 10 para. Drugi se pak protive tomu i kažu da će rado platiti i diferenciju naviše do dinara i pedeset para, ali samo da se izmini vrhovni upravnik tih tramvaja Dr. ing. Kosta Petrović stim, da mu se dade još jedan doktorat, ali da se primisti za upavnika tramvajskog saobraćaja u neki drugi grad.

Subotičanin

Da li je baš tako lako biti pridsidnik u Subotici

ODGOVOR:

Jedan senčanski Bunjevac, po imenu Kohn Moric, u jednom selu na vašaru zaradio je mnogo novaca. Kako priko noći nije smio da novac drži kod sebe, otišao je kod pridsidnika jevrejske crkvene općine i zamolio ga je, da mu primi novac do sutra na čuvanje. Pridsidnik prije no što je primio pare, dozvao je dva člana crkvene općine, da budu prisutni kod priuzimanja novaca.

Sutradan dodje Kohn Moric i zatraži od pridsidnika svoje pare. Pridsidnik ga je primio sa čudjenjem:

— O kakvim to parama govoriš? Ti meni nisi dao nikakve pare na čuvanje.

— Ali molim vas, gospodine pridsidniče, čak su bila prisutna i dva svidoka: Švarc i Braun.

Pridsidnik odmah dade pozvati Švarca i Brauna, te ih upita:

— Jeste li vidili da je ovaj Kohn meni dao kakve pare?

— Mi nismo.

— Dobro je, možete otići.

Kada su svidoci otišli, pridsidnik izvadi pare iz kase i prida ih Kohnu.

— Ali, gospodine pridsidniče, zašto ste sve to učinili sa mnom?

— Zato — odgovori mu pridsidnik — da vidiš u kakvoj sam ja crkvenoj općini pridsidnik.

Došao je Uskrs, naš svetac najveći.
Zato ću sve sada u pismama reći.
Pisaću o svemu što mi srce tišti.
A vi sve štampajte, jer ste za to višti.

Korizmu smo, eto, pribortali srićno.
Ta ni post već neće trajat vikovično!
Dosta j' bilo sira, kupusa, kokica.
Skualismo šunku, tušta divenica.

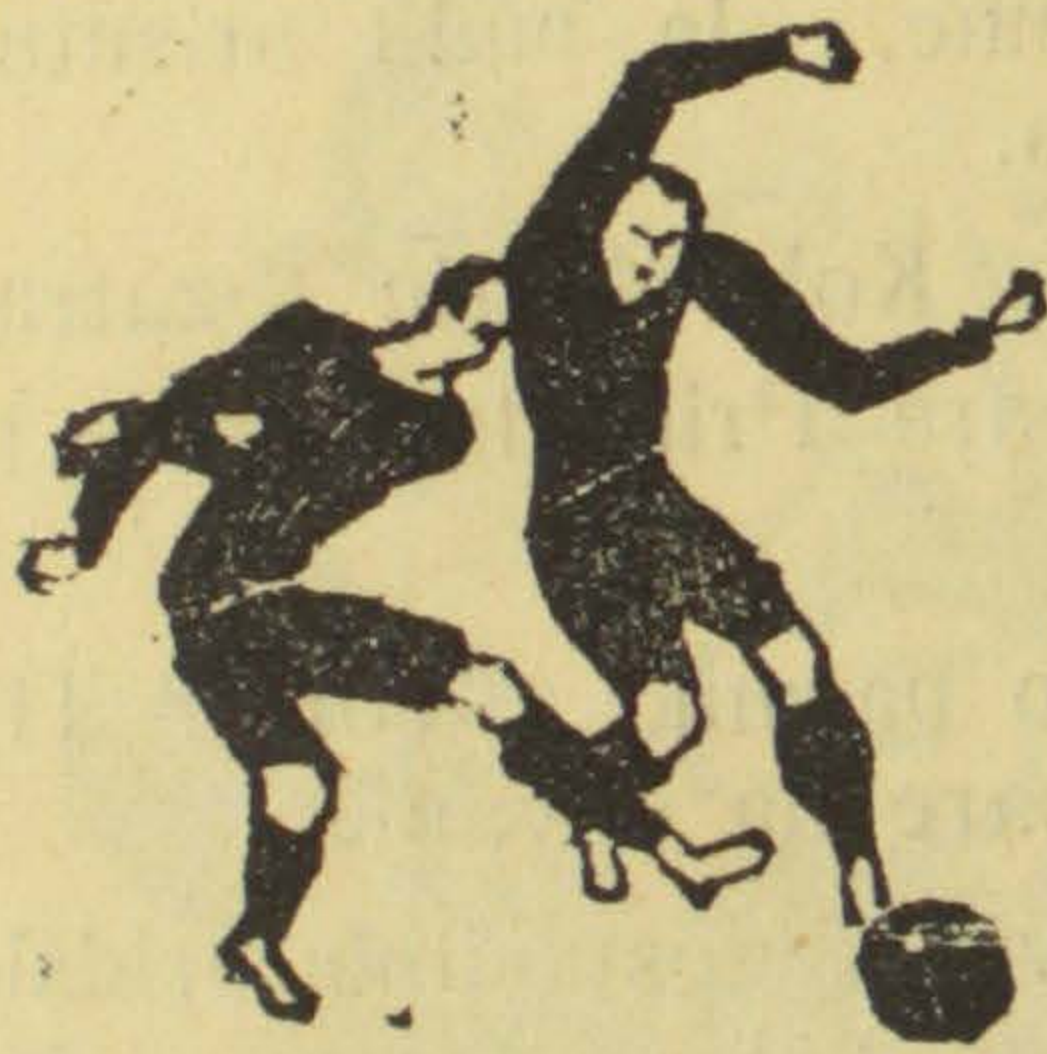
Farbalismo jaja, raduju se dica.
Čak se obliziva na peći i cica.
Od tog silnog posta i criva su lina.
Napićemo se sad opet dobrog vina.

Šta bi drugo mogli s njimekarce sada?
Kad je trošarinu povisila vlada.
Ako ga nećemo sami i popiti,
Možmo ga slobodno na sokak proliti.

Za mene je 'vako, priznajem vam, bolje,
Jer sam uvijek veso, to jest dobre volje.
Tako eto, čekam, da mi Uskrs dodje
I da se već jednom slože naše vodje.

Jer narod je složan, to priznaje svako,
Ali sa vodjama stvar ne ide lako.
Kad oni ostave nekorisnu svadju,
Te se sa narodom svi u kolu nadju.

To će biti tekar svima Uskrs pravi
Kojega će svaki Bunjevac da slavi.
A sve dotle post je, viruj dragi rode!
Primate sad pozdrav od vašega BODE.

ŠPORT

BAČKINI IGRAČI

Svaki Bačkin igrač poznaje se po tome što je gradski činovnik. Istina nije svaki gradski činovnik ujedno i igrač Bačke, ali je svaki igrač Bačke ujedno i gradski činovnik. To bi sve bilo u redu, ali je šteta, što igrači Bačke ove svoje uloge često minjaju. Na igralištu su činovnici, a u kancelariji i van igrališta su nogometaši.

Na igralištu se site da su činovnici. Protivnike smatraju za mirne građane, koji dolaze poslom u kancelarije, te grubo postupaju sa njima. Osim toga na igralištu se kreću tako polako kao da rišavaju akte i druge zvanične poslove. Vuku vreme, politiziraju i t. d. baš kao u kancelariji.

Medjutim u kancelariji su nogometaši, jer

stalno pričaju o nogometu. Akte ostavljaju u ofsajd, t. j. u najdoljnju fijuoku, sa strankama dribluju. Medjusobno se svadjaju kao da su na igralištu.

HRVANJE

Za prvenstvo Subotice vodi se ogorčena borba u hrvanju. Sve sami hrvači teške kategorije. Bać Marko, Djido, Ivan Ivandekić. Prvo mesto još uvijek drži bać Marko. Ali izgleda da će ga morati pripustiti ili Djidi ili Ivanu. U hrvanju učestvuju još niki hrvači. Ali pošto su lake kategorije, to za prva mesta ne dolaze u obzir.

Bunjevački u 1000 riči

Bunjevac — biće kome svako hoće da soli pamet

Državna služba — za Bunjevce nepoznat pojam

D' Hont — svetac koga slavi Rada Lungulov

Demokracija — stari, zastarjeli sistem vladavine koji je već potpuno nestao

Naplo — zvanični list Bunjevaca i Srba u Subotici, naravno i — senčanskih Bunjevaca

Policija — pomoćno srestvo za dokazivanje da Bunjevci nisu Hrvati

Porcija — najomiljenija zabava Bunjevaca

Trošarina — štogod što kod Bunjevaca najčešće izaziva spominjanje oca i matere

Ko je po čemu najistaknutiji

Ivan Ivandekić — po ukočenosti — kad je na vlasti i po neukočenosti — kad nije na vlasti

Dr. Mirko Ivandekić — po učenosti

Miće Skenderović — po dirigentskoj sposobnosti (poznat je i kao dobar strijelac iz pištolja)

Gavro Čović — po brkovima i sportskoj sposobnosti

Dr. Marko Kuntić — po džentrijskom načinu propagiranja hrvatstva

Dr. Ivan Poljaković — po svojoj ženi

Dr. Maća Evetović — po pobožnom izgledu

Bać Marko Jurić — po težini i poštenju

Ive Prčić — po visini

Stjepo Pavlina — po svojoj doslidnosti

Šime Francišković — po svom galantnom ponašanju (naročito prema ženama)

Dr. Lacika Lipozencich — po svojoj govorničkoj sposobnosti (naročito na bunjevačkom jeziku)

Marko Jurić mlađi — po svojoj skromnosti

Prof. Ivan Malagurski — po svom prijatnom tenoru i realnosti

Ico Malagurski — po lipoti, lovačkoj sposobnosti i po tome što javno ne politizira

Lazica Stipić — po književnom radu i novinarskoj sposobnosti

Franjo Orčić — po umetnosti vezanja trasa i češljanja kose

Kalman Gubić i Tuko Peić — po lipoti

Božan Vidaković — po velikom broju svojih pristaša

Joso Šokčić — po dobrom nosu

Andrija Mazić — po prepredenosti

Prčić Lazo advokat — po tome što svakom priznaje da je pametniji i drugačiji od njega

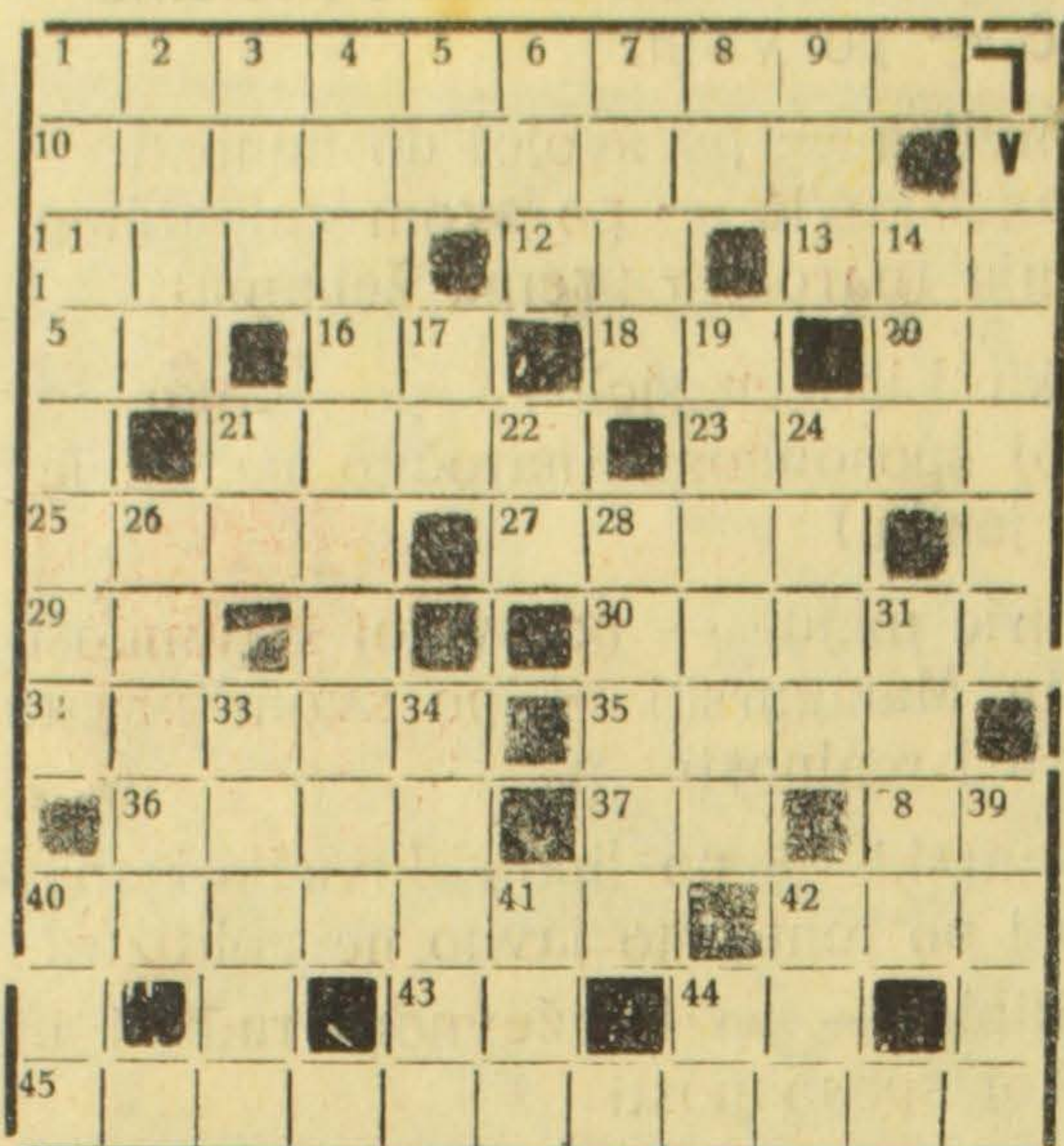
Lazo Ivandekić — po jugoslavenstvu među sokolima i po hrvatstvu među mačecovima

Andrija Šarčević advokat — po tome što bi volio da je najistaknutiji

Neka nam još neko pokuša da kaže, da nismo silni. Ali kakvi smo takvi smo naši smo:

Ko je veći
Teško i' reći.
Svaki hoće
Slavu steći.
Svaki samo
Zato mari,
Da drugome
Šanse kvari.
Za narod im
Briga nije
Druge su im
Ambicije.
No i to će
Jednom proći.
Vremena će
Bolja doći.
Premda jedan
Drugog kolje,
Triba s' nadat':
Biće bolje.
Naće slogu
U hrvatstvu.
Te će živit'
Svi u bratstvu.

KRIŽALJKA

Upozoravamo naše čitaoce da pri rišavanju križaljke po kadkad imaju na umu da je Bunjevačko Žackalo šaljivi list.

Vodoravno: 1. Najčitaniji list u Subotici i okolini; 10. Najomiljenija zabava Bunjevaca. 11. Crn, ali francuski; 12. Najpopularniji engleski pisac (fonetski); 13. I Bunjevci su nekada ovako nazivali; 15. Obrnuto: nema na njemu odila; 16. Latinska prepozicija; 18. Bismarck je rekao za njega da je jedino on doslidan. 20. Obrnuto: upitna zaminica; 21. Prva polovina prizimena pridsidnika Srpskog Kult. Kluba u Subotici; 23. Bidna masa; 25. Jedan oblik glagola imati; 27. Jedan oblik glagola ići, ali bunjevački. 29. Obrnuto: lična zaminica; 30. Slovenački dnevni list; 32. Uzbuna; 35. Druga polovina imena bivšeg ruskog komesara za vanjske poslove; 36. Prvi dio imena jednog našeg zaliva; 37. Jeste; 38. Dva samoglasnika; 40. Nije seosko; 42. Tri jednaka suglasnika. 43. Pokazna zaminica; 44. Dva samoglasnika; 45. Ovo želimo našim čitaocima.

Okomito: 1. Sa dodatkom „Hrvatska“ jeste san svih Bunjevaca; 2. Ko ima mnogo ovoga u banci, tog ne boli glava; 3. Obrnuto: engleski državnik (fonetski); 4. „Naš“ najteži političar; 5. Suglasnik (fonetski); 6. Gostiona u Subotici. 7. Alat zemljoradnički; 8. Dva jednaka suglasnika; 9. Jedan dio grada u Subotici; 14. Jedan uzvik koji se danas često čuje, naročito ako se prid njega stavi još slovo „i“; 17. Vidi vodoravno 16 ali obrnuto; 19. Jedno bivše „nacionalno“ udruženje; 21. Dva jednaka samoglasnika; 22. Lična zaminica. 24. Skraćeni naziv prevoznog srestva; 26. Predaje se napismeno vlastima, često bez uspiha; 28. Naš najpopularniji političar; 31. Obrnuto: muzej u Parizu (fonetski); 33. Glavna krvna žila (u padežu). 34. Fantazija; 39. Sam samcat (naročito u muzici); 40. Lična zaminica u množini i padežu. 41. Vrlo poznato prizime senčanskih Bunjevaca; 42. Nije težak; 44. Osovina.

Vlasnik i urednik **Grgo Prčić**, Agina ul. 7. Rukopisi se ne vraćaju. List izlazi svakih 15 dana. Pojedini broj stoji 2 dinara. Polugodišnja pretplata 20 din., godišnja 40 din. — Stampano u štampariji **Braće Mišara**, Subotica, I. Senca ul. 12. Telefon 629.

Čast i čest svakoj modi,
Ali što se tiče elegancije
Tu Ivić Aleksandar vodi

Manufakturna trgovina

Ivić Aleksandra

Strosmajerova ul.

Nema pravog salaša bez djerma
Nit tople sobe bez sprave „TERMA“
Priporučuje se toplo svima,
Može se dobiti kod FÜZI VILIMA
SUBOTICA, Carinarska ul.

Prvom čoviku Adamu baš nije bilo mnogo stalo do elegancije, ali danas ko hoće da je elegantan taj kupuje samo kod „ADAMA“.

Galanterijska radnja

„Adam“

Karadjordjev trg.

Vlasnik KLOPFER DJORDJE

U pažnju našim čitaocima!

Upozoravamo naše c. čitaoce da Bunjevačko Žackalo izlazi svakog drugog petka. Idući broj izlazi 5. travnja, zatim 19. travnja, 3. svibnja i td. Ubuduće na ovom mestu objavićemo uvijek tačan dan izlaženja idućeg broja. Dakle, zapamtite:

Idući broj Bunjevačkog Žackala izlazi u petak 5. travnja t. g.

Tražimo akvizitere za Sombor, Bajmok, Bač, Čonoplju, Sv. Miletić, Bački Brig kao i za druga mesta u kojima stanuju Bunjevci i Šokci. Ponude slati na uredništvo.